

ČASOPIS DETÍ REEDUKAČNÉHO CENTRA V ČERENČANOCH

NÁDEJ

Číslo: 1

V tomto čísle nájdete:

- *Príhovor p. riaditeľa*
- *Prázdniny*
- *Z vašich listov*
- *Noví kamaráti*
- *Šport*
- *Vtipy*

**Školský rok
2011 / 2012**

Obsah

1. Príhovor pána riaditeľa
2. Prázdniny
3. Vystúpenie v Jesenskom
4. Cezpoľný beh
5. Krmidlo pre vtáky
6. Kam mám ísť (predstavy o budúcnosti)
7. Z vašich listov
8. Chceme byť lepší
9. ŠK Tempus
10. Živé slová
11. Čas nezastavíš
12. Z vášho „webu“
13. Naši noví kamaráti
14. Vtipy

Milé deti,

dovoľte mi, aby som sa Vám prihovril prostredníctvom nášho časopisu.

Rozmýšľal som o tom, čo by som Vám napísal, aby to nevyzeralo len ako nejaká fráza a stokrát, možno tisíckrát, opakovaná vec. Myslím si však, že opakovanie niektorých vecí nevadí a v tomto prípade sa budem opakovať rád, pretože to, čo Vám chcem povedať, je dôležité.

V prvom rade by som si prial, aby ste si uvedomili jednu podstatnú vec - my nemôžeme za to, že ste TU, v našom centre. My ozaj nie sme tí zlí. V mnohých prípadoch to dokonca nie sú ani Vaši rodičia, či Vaše okolie, na ktoré tak radi zvaľujete všetky svoje prešlapy. Možno si kladiete otázku, kto potom za to môže?

Skúste byť na chvíľu úprimní a možno prídete na správnu odpoveď. Väčšina z Vás by si už mala byť schopná odpovedať správne, najmä tí, ktorí ste tu už dlhšiu dobu. Áno, ten kto odpovedal: „Ja sám“, odpovedal správne.

A čo teraz s tým? V zariadení, kde sú nejaké pravidlá, režim, príkazy, kde si nemôžete robiť, čo sa Vám zachce, ako ste boli doteraz často zvyknutí.

Každý z Vás má dve možnosti a môže sa slobodne rozhodnúť. Áno, môžete pravidlá ignorovať, nerešpektovať, tvrdohlavo si trvať len a len na svojom. Čo tým ale dosiahnete? Veľa asi nie, že?

Želal by som si, aby ste si vybrali druhú možnosť, rozumnejšiu, takú, ktorá prinesie výhody v konečnom dôsledku len a len Vám. Želal by som si, aby ste pochopili, že len cestou spolupráce, dobrého správania a rešpektovania našich pravidiel dosiahneme spolu spoločný cieľ a tým je, že z Vás budú lepší a šťastnejší ľudia.

Ja viem, že to tu nie je pre Vás jednoduché, hoci väčšina z Vás sa tvári, že všetko zvládne. Viem, že Vás veľaokrát stojí veľké úsilie dodržať to, čo sa tu vyžaduje. A viem aj to, že veľaokrát ešte urobíte chyby, za ktoré budete pykať. Dôležité je však nevzdávať sa, vydržať a neustále na sebe pracovať. A na to, aby ste to všetko zvládli, sme tu my, všetci dospelí. Kedykoľvek sa na nás môžete obrátiť a my Vám určite radi pomôžeme. Želám Vám všetkým šťastný a úspešný školský rok a veľa chuti zmeniť sa k lepšiemu.

*Riaditeľ RC
Mgr. Gabriel Bodnár*

Moje prázdniny...

Dňa 28.6.2011 som bola veľmi šťastná, pretože som vedela, že idem domov k tým ľuďom, ktorých mám veľmi rada. Mala som sa veľmi dobre, však to poznáte, kto by sa nemal doma dobre. Cez prázdniny som sa bola kúpať v Dudinciach na dva týždne spolu s mojou rodinou. Cítila som sa tam veľmi dobre. Keď prišiel dátum 3. 9. a mala som sa vrátiť, na jednej strane som sa veľmi tešila na to, aký bude tento školský rok. Keď som cestovala vo vlaku, stretla som Julianu Hečkovú. Je to moja malá í-tí, ktorú mám veľmi rada a veľmi som sa jej potešila. Keď som znova uvidela vychovávateľov a učiteľov, veľmi som sa potešila, lebo to tu už poznám. Tešila som sa aj na moju skupinu A2, lebo som vedela, že tam na nás opäť budú čakať pani Chodúrová a pán Chodúr. Minulý rok som si ich veľmi obľúbila. Nevadí, že sú niekedy prísni, aspoň nás naučia niečo do života. Najviac som sa tešila na pani Porubiakovú. Veľmi- veľmi ju mám rada, som rada, že je opäť moja triedna. Dúfam, že naša trieda bude dobrá. Pani Porubiaková, mám vás rada! Ja prajem všetkým novým, aby boli dobrí, aby sa učili, lebo inak to neskôr oľutujú. Ahojte!

Marika Ráczová 9. ZŠ

Moje prázdniny neboli na 100 %, Dákujem pani Fazeky, pani Končekovej, som vďaka nim išla domov, no chcem sa

no len do 8.7.2011.

pani sociálnej a pani Megovej, že aj ospravedlniť.

...skoro som zabudla, poďakovanie patrí aj pani Sivokovej, Porubiakovej, Žigovej, Šerešovej, Lepišovej, Lisyovej, Ďurišovej, Chodúrovej. Ďalej ďakujem aj Vám pán Chodúr, Szajkó, Dunaj, Csank, Haluščík, Gregorčok, Illéš, Miker, Horváth, Hinka, Gál, Hedviga, Kišška, Valušiak, Václavík, Balaj a samozrejme aj Vám, pán riaditeľ Bodnár. V neposlednom rade ďakujem všetkým zamestnancom RC-čka, od pomocných vychovávateľov/-iek, kuchárov, upratovačiek, sekretárky až po údržbárov za to, že to so mnou zvládajú a majú toľko trpezlivosti. Ešte raz veľká vďaka, že sme sa „MY, sestry Siposové“ mohli stretnúť... A ozaj, ospravedlenie, ale to bude už len nabudúce, ak opäť nezabudnem...

Na prázdninách som zažila veľa dobrých a veľa ešte lepších zážitkov. Spoznala som mnoho nových ľudí, bola som s rodinou a s kamarátmi. Už sa teším na ďalšie prázdniny. Tieto prázdniny mi ubehli pomerne rýchlo. Domov som prišla presne v deň mojich narodenín, takže sme to pekne oslávili. Bola som so sestrami, ktoré mi chýbali, bola som aj v Blave. Víkendy mi ubiehali rýchlo, týždne ešte rýchlejšie, nakoniec som sa 24.8.2011 vrátila. Myslela som si, že idem o deň neskôr, no nakoniec som zistila, že som mala prísť až 3.9. Prázdniny som prežila krásne!

Žaneta Šípošová 8. ZŠ

Vodná stanovačka s diviakom

Celé prázdniny som bol v Lučenci. Bolo celkom fajn, mal som mnoho zážitkov. Jeden z nich bol extrémny. Vybrali sme sa s kamošmi na stanovačku na priehradu. Tá priehrada bola pri lese, v tom lese sme mali stany. Ako sme tak sedeli, pili malinovky a jedli, z lesa bolo počuť čudné zvuky, ako keby tam niekto bol. Neskôr sme na to zabudli a asi po pol hodine sme poslali jedného kamaráta po drevo. Prešlo asi 15 minút a kamoš vybehol z lesa tvrdiac, že tam bol diviak. My sme mu neverili, ale pre istotu sme si zobrali do rúk malinovky. Telefóny sme nechali v stane, postavili sme sa pred les a čakali sme tam asi 5 minút úplne ticho. Bolo odtiaľ počuť divné zvuky a chvíľu nato – diviak. Rýchlo sme sa rozbehli do vody, tam ten diviak nešiel, preto sa ani neutopil. Celú noc sme boli vo vode, až ráno, keď stade diviak odišiel, sme sa rýchlo zbalili a išli sme domov. Cez leto som sa držal, nerobil som zle. Vrátil som sa, lebo sa nechcem vyháňať škole. Som rád, že som tu a môžem pomáhať pánovi Gregorčokovi a pani Ďurišovej so skupinou. Chcem ukázať, že viem byť aj dobrý a dúfam, že mi to vydrží.

Eugen Baláž 8. ZŠ

Na prázdniny som išla 30. 6. Keď som prišla domov, hneď som sa vybalila a začala som si užívať začiatok prázdnin. Doma som za prvý mesiac prežila plno zaujímavých zážitkov a neuveriteľných vecí. Najviac som sa zabávala na tom, keď sme boli s mojou najkamoškou u mňa doma, počúvali sme hudbu naplno a z ničoho nič mi do izby vletela sliepka. Veľmi sme sa smiali, lebo to sa fakt nevidí každý deň. Tých zážitkov bolo ešte viac, ale všetky ich netreba písať. Bola som aj u sestry v Banskej Bystrici. Tam som bola s mojou malou neterkou Saškou. Chodili sme na kupko, do kina a aj do Európy. Keď som prišla domov, hneď som šla za unudeným bratrancom a išli sme sa zabávať von. Na druhý deň som išla spať k Barči a išli sme do Maďarska. Išli sme autobusom do Slovenských Ďarmot a odtiaľ peši do Maďarska. Bola tam rieka, do ktorej sme sa hneď hodili. Chodila som aj za mojou maminou. Veľa sme sa zabávali a chodili sme sa kúpať. Toto leto bolo skrátka originál, za to ďakujem ľuďom, ktorí ma pustili domov, tiež tým, ktorí boli so mnou doma.

Juliana Hečková 8. ZŠ

Je 1.7.2011, všetci sú už doma, my, ôsmi, sme tu zostali. Pomaly sme sa zbalili na výlet do Mlyniiek. Vyrazili sme 10. 7. Hneď po príchode sme dostali slávnostnú večeru spolu s ostatnými. Po večeri sme hrali ping - pong a počúvali sme rádio. Potom sme šli na turistiku do hôr. Pre mňa to nebolo najlepšie, nevládal som, no nakoniec som tam vyšiel. Na vrchu sme si sadli a pili sme kofolu, kúpil som si aj palacinky. Boli sme aj v Dobšinskej ľadovej jaskyni, bolo tam krásne. Nakoniec sme sa vrátili do Čerenčian, kde bol ešte workshop. Ja som bol na speve.

Denis Balažovič 8. ZŠ

Domov som išla s pánom riaditeľom, Arnoldom Berkym, Ivanom Suchým a s Paťom Kováčikom na striebornom aute. Išli sme si po občianske. Po spravení občianskeho sme sa dohodli na odvoze Paťa na zastávku, potom sme išli odvieť Ivana do Hontianskych Nemiec. Nakoniec mňa a Arnolda doviezli do Filakova. Keď ma konečne doviezli do príbytku starej mamy, ani som sa nevybalila, len som

pozerala, čo je nové. Rozprávali sme sa a tešili. Starká aj teta chodili na hríby, ja som sa zatiaľ starala o malú. Potom som riadila dom a pomáhala s hríbmami. Keď som skončila svoju robotu, tak som musela pomáhať s vodou. Potom som už mala voľno. Chodila som von s kamošmi, chodili sme na diskotéky a na oslavy. Chodili sme sa aj kúpať na kúpaliská, ale keď som bola doma, viac pršalo, preto sa veľmi kúpať nedalo.

Potom som sa zbalila a o pár dní sme šli na Mlynky. Bolo tam super, bol tam pán Haluščík aj pán Gregorčok. Mne sa to veľmi páčilo, boli sme aj v Dobšinskej ľadovej jaskyni. Workshopáci!!! Bolo to super, super, super!!! Bola som na hudobnom, naučila som sa hrať na rôzne nástroje a nahrala som CD, hoci to nie je ešte profesionálne. Mne to zatiaľ stačí.

Katarína Kováčová 8. ZŠ

Moje letné prázdniny sa začali 24.6.2011 Bola som veľmi rada, že som mohla ísť domov tak skoro. Mój prvý deň bol taký, že som prišla domov a vybalovala som si veci. Bola som veľmi rada, že môžem stráviť tieto dva mesiace doma so svojou rodinou. Veľa vecí sme s mamou rozoberali a rozprávali sme sa o všetkom možnom. Prvý týždeň doma bol pre mňa veľmi čudný, ani neviem prečo. Chodila som na pekné kúpaliská, kde sa mi veľmi páčilo. Najviac sa mi páčilo to, že som bola na Balatone. Chystala som sa tam skoro dva roky, nakoniec sa mi tento sen splnil. Bola som tam s mojou rodinou 5 dní. Bola som veľmi rada. Keď sme sa vracali domov, pri Miskolci bola veľká havária a my sme tam museli stáť najmenej pol hodiny. No nám sa nič nestalo a domov sme prišli živé. Keď som bola doma, chodila som na huby, tieto chodili každý deň brat z Maďarska. Na začiatku augusta sme chodili zbierať tiež černice, tam som mala veľa pekných zážitkov. Museli sme nazbierať až 300 litrov černíc. S otcom sme potom boli v Česku odnieť to jednému ujovi, ktorý ich chcel. Na konci prázdnin sme mali veľkú oslavu, pretože môj otec mal 60 rokov. Pekne sme to oslávili, bolo tam 45 ľudí. No a o štyri dni som sa už vracala do Čerenčian. Počas týchto prázdnin som bola dobrá, dobre som sa aj cítila. Boli výborné!

Lubka Rišpánová 8. ZŠ

Moje prázdniny začali 27.6.2011 v pondelok. Prišiel po mňa a sesternicu Veroniku oco. Domov som cestoval tri hodiny. Doma ma čakali kamoši a kamošky. Celý deň sme behali po meste a po obchodných domoch. Doma ma čakala moja milá mama. Šiel som s ňou na zmrzlinu. Moja mama porodila chlapčeka Daniela 10. 7., tak som bol chvíľu s ňou doma. S otcom som šiel na formule pri Tescu. Doma som býval s bratom, sestrou, tetou a s nevlastnou sestrou. Môjmu bratovi Milanovi hrozilo, že pôjde do ústavu, keď urobí nejaký problém. Bol na polícii, pretože kradol v Tescu. Ráno prišla sociálna a zobrala ho. On o tom nevedel, a ja som si myslel, že prišli po mňa. Pýtal som sa pani sociálnej, prečo ho berie, no nič mi nepovedala. Tak som sa s ním rozlúčil, celý deň som bol smutný a bez nálady. Deň po tom som sa rozhodol, že keď vyjdem z ústavu, pôjdem za ním. Potom som bol celý čas s kamošmi a s mamou. Mám jednu kamošku, ktorá chodila so mnou ku mojej mame. S mamou som bol aj na plážovom kúpalisku. Ja, Veronika a ďalší kamoši sme sa raz vybrali na bicykloch do Bojníc. Boli sme skoro už tam, keď sme natrafili na strmý kopec so schodmi. Spustili sme sa, išli sme veľmi rýchlo. Ja som brzdil, no zasekla sa mi brzda a padli sme do trojmetrovej jamy. Veronika mala niečo s nohou, aj ja som bol celý doriadený. Mal som niečo s hlavou a s rebrami. Videli nás aj ľudia, no nič neurobili. Ja som sa šiel umyť do vody a Veronike som dal na nohu moje namočené tričko ako studený obklad. Tak sme sa nakoniec vybrali domov aj s kamošmi.

Miro Lisý 8. ZŠ

Moje prázdniny boli pekné. Prišla po mňa starká na aute. Cestou sme sa zastavili vo Zvolene. Starká mi varila to, čo som chcel. Bol som s mamou v Trenčíne a v Bojniciach v ZOO. Stretol som sa aj s kamarátmi. Bola s nimi naozaj sranda. Boli sme sa kúpať v rieke Nitre. Doma som pomáhal škrabať a maľovať stenu. Chodil som kupovať farby a valčeky. Doma som hral Playstation 2. Strýko ma dal ostrihať ku jeho kamarátke Miške. Býval som aj u mamy a bol som so súrodencami. Chodil som s mamou aj so starkou na nákupy. Bol som sa pozrieť aj na cirkus Aleš. Starká mala narodeniny, mama a brat Samko mali meniny. Býval som vonku do 22:00 hod. Mama bola smutná, že odchádzam preč. Keď som odchádzal, súrodenci plakali.

Nikolas Flekáč 6. ZŠ

Moje prázdniny sa začali v Žiari nad Hronom. Prišiel som domov, kde ma privítali starká, brat, ktorý má 2 roky, sesternica a bratranec. Na druhý deň som pomáhal robiť mame na záhrade, aj som rýľoval. Na tretí deň bolo pekne, tak sme išli na priehradu pri Žiline. Bolo tam veľmi veľa ľudí a nemali sme kde zaparkovať s naším autom. Nakoniec sme našli na parkovisku voľné miesto. Potom sme sa usadili a prezliekli do plaviek. Bola tam aj kapela. Kúpili sme si za 5 euro výlet na loďke, aj na vodnom bicykli. Boli sme tam až do piatej večer. Môj nevlastný otec povedal, že pôjdeme ešte na koncert Kabátu. Môj malý brat mal narodeniny - 2 roky. Mamina išla do Tesca, kúpila tam klobásy a všeličo iné. Potom otec požičal od bratrancov gril a opekali sme si.

David Gottas 6. ZŠ

Na prázdniny prišiel po mňa otec a po šiestich hodinách sme prišli domov. Hneď som vyobjímal mamu a sestru. Na druhý deň som bol u babky a deda. Boli šťastní, že ma znova vidia. Navarili mi syr s hranolkami. O niekoľko dní som šiel na kúpalisko s bratrancom. Na druhý deň som šiel robiť s otcom a zarobil som si 20 euro. Chodil som s otcom do roboty častejšie a kúpili sme dvojposchodovú posteľ pre sestry. Potom som bol chorý. Keď sa mi nechcelo ísť von, bol som na počítači.

Dominik Toráč 6. ZŠ

Ja začnem asi tak, že doma mi bolo fajn, bola som aj na výlete pri sestre. Chýbala mi pani Končeková, lebo ju mám veľmi rada. Pomáhala som sestre s opatrovaním dcéry. Bola som aj na kúpalisku, kde bolo veľmi veľa ľudí. Chýbala mi aj ďalšia osoba z Čerencián, ale toho nemôžem napísať. Bola som aj s kamarátkami, veľa sme tancovali a spievali. Potom som si uvedomila, že sa mám vrátiť do ústavu. Na jednej strane mi bolo aj ľúto, no chcem si dokončiť deviaty ročník. Chcem tiež hrať volejbal, hoci som to trochu aj zabudla. Dúfam, že ma bude učiť pán Hedvigy, lebo sa to veľmi chcem naučiť. Mám vás rada, pán Hedvigy, za to, že ste ma aspoň naučili behať. To je všetko. Ahojte!

Zlatka Rezmüvešová 9. ŠZŠ

Ja som sa mal dobre. Boli sme na Mlynkách. Chodili sme na prechádzky a chodili sme sa aj kúpať. Chcem sa všetkým poďakovať, že som mohol prežiť pekné prázdniny.

Tomáš Ferko 8. ŠZŠ

Ja som svoje prázdniny strávila hlavne s rodinou. Chodila som s kamarátkami a s bratom na kúpalisko, bolo mi veľmi fajn. Bicyklovala som sa a behala som von. Volala som si aj s Nikolou Pustajovou. Prázdniny sa mi páčili, bola som rada, že ma pán riaditeľ pustil. Stretla som sa aj s Nikolou Pustajovou.

Veronika Lisyová 7. ŠZŠ

Ja som prežila letné prázdniny dobre. Bola som s rodinou a s kamarátkami. Bola som na kúpalisku. Bola som so sestrou aj na Rytmušovi, bola tam Tina, Smatanová, Desmod, aj Laci Strike. Veľmi som sa tešila a tancovala som s ním. Volala som si s Veronikou, aj sme sa stretli v Prievidzi. Ja som tam prišla za ňou a bola tam zábava. Bola som doma na svadbe jednej kamarátke, tam sme sa so sestrou dobre zabávali.

Nikola Pustajová 7. ŠZŠ

Ja začnem tak, že som zostala tu, v Čerenčanoch. Mne tu bolo dobre aj zle. Dobre preto, lebo s nami robila pani Lepišová. Musím sa jej poďakovať za to, čo urobila nielen pre mňa, ale aj pre Tonku a Žanetu. Zle tu bolo preto, lebo niekedy bola nuda. Na Mlynkách bolo veľmi dobre, pretože som si tam našla kamarátov. Tomiho a Mária, ktorý bol aj v Bačkove, bol môj najlepší kamarát. Potom som išla do súrodeneckého tábora, tam som bola so súrodencami. Bolo mi tam veľmi dobre, za čo ďakujem pani sociálnej. Potom bol u nás workshop. Bola som na fotografickom krúžku. Fotila som Tonku, Denisa, aj Tomáša Rigoa. Na workshope bolo najlepšie. V lete mi najviac chýbali: Nikola Pustajová, Veronika Lisyová a Zlatka. Z chlapcov to boli Miro Lisý, Lukáš Červenák a Ivan Suchý.

Barbora Bobáková 9. ŠZŠ

Ja by som sa chcela veľmi poďakovať pani Janke Lepišovej za to, že bola k nám ako naša mama. Boli sme s ňou v divadle, aj u pána riaditeľa. Bolo tam veľmi super. Boli sme aj na pizzu. Chcem sa tiež poďakovať pánu riaditeľovi, že nám umožnil výlet na Mlynky. Boli sme aj na Gerlachu a kúpali sme sa. Hrali sme aj stolný tenis.

Tonka Balážová

Letné prázdniny som prežil v ústave. Prvý týždeň sme robili všetky práce, ktoré bolo treba. Druhý týždeň som bol na Mlynkách, tam sme sa chodili kúpať na Biele vody. Dali sme sa do plaviek a skočili sme do vody. Všetci na mňa museli čakať, lebo som jedol zmrzlinu. Potom som sa už išiel kúpať. Keď sme sa okúpali, išli sme sa obliecť, aby sme sa zohriali. Nakoniec sme sa osprchovali a šli sme sa najesť. Na tretí týždeň tu bol workshop, ja som bol vo výtvarnom krúžku. Tým končí celý môj príbeh o letných prázdninách.

Roman Kováč

Tieto letné prázdniny som bol doma, prišla po mňa moja mama. Doma ma čakali súrodenci. Ani som sa nestihol prezliecť a brat ma už volal k starkým, že majú pre mňa prekvapenie. Keď sme prišli k starým rodičom, prekvapili ma tým, že mi kúpili nový bicykel. Hneď sme ho išli s bratom vyskúšať. Dali sme si preteky cez horu pri vodnej nádrži Teplý vrch. Brat ma chcel predbehnúť, tak som ho skopol do vody. Povedal som mu, že nemal podvádzať, lebo skratky neplatia, a to mal za to. Zrazu sme niekoho zbadali, tak sme skočili do vody. Boli to len dvaja veľkí chlapci, čo sa išli kúpať do vody načierno. Potom som bol pomáhať otcovi, asi týždeň. Robili sme u uja Milana jeho dom a u strýka strechu. Potom som bol na hríby tete Janke a ujovi Dunajovi. Keď som sa nudil, chodil som na ryby, chytili sme ich veľmi veľa. Asi týždeň pred koncom prázdnin sme s bratom išli cez les k starkej. Počuli sme nejaký buchot, tak sme sa vyškriabali na stromy. Boli to len malé lišky, čo utečú, keď zakričíte. Ja som prešiel na strom ku bratovi, no ten strom bol napoly suchý, a zrazu bum, letel som dolu. Hneď som mal doškriabaný chrbát, nohu a ešte som dostal papekom po hlave. Brat sa na mne veľmi smial. Potom mi pomohol a išli sme ďalej.

Jarko Nôžka 7. ZŠ

Na konci školského roka som sa nevedel dočkať, kým príde mama a odídem domov. Prišla o desiatej a ja som išiel. Hneď, keď som prišiel, čakal ma môj obľúbený obed – knedle, kapusta a mäso a rezancová polievka. Keď som to videl, hneď som vyhladol. Dobré som sa najedol, osprchoval som sa a šiel som navštíviť kamarátov. Šli sme si zahrať Playstation 2 a novú hru na počítači, ktorú kamarát stiahol, nevedeli sme sa od nej odtrhnúť, kým nezazvonil druhý kamarát, ktorý nás volal trénovať tajbox. Tak sme šli trénovať, no veľmi sme sa zašpinili. Keď som prišiel domov, mama sa spýtala, či som kopal kanály. Šiel som do svojej izby, urobil som si jesť, zapol som si TV a od radosti som nevedel zaspať. Potom sme šli stanovať do Oždian, na týždeň. Za celý týždeň som chytil iba štyri kapre a zopár malých rybičiek, ktoré sme potrebovali na večer ako návnadu pre sumce. Počas prvých dvoch dní som musel asi trikrát meniť háčik, lebo som ho vždy hodil na strom, no potom som do toho prišiel a už mi to šlo. Potom som zasa išiel na hríby. Starkej sme menili škridle, vypaľovali sme dve osie hniezda, nikdy som nevidel osie hniezdo – vyzerá ako z rozprávky. Zopár ich nás aj uštiplo. Potom sme prerábali chodbu a kúpeľňu u nás doma. Trocha sme posunuli vaňu a rúra sa nedala napojiť, lebo bola krátka. Keď sme sa chceli sprchovať, museli sme zapchať vaňu a potom vodu s lavórom vynášať do záchoda. Neskôr sa v kuchyni premával plyn, ja som ho vždy cítil a bál som sa robiť jedlo. Potom ho zacítili aj ostatní a odstavili plyn. No a potom prišiel môj brat z ústavu a celé dni som bol len s ním a s jeho dievkou. Bolo nám veľmi dobre, boli to najlepšie prázdniny.

Frederik György 7. ZŠ

Niektoré deti odchádzali domov už 27.6.2011, ja som sa nevedel dočkať, lebo som mal ísť až tridsiateho. No nakoniec som sa dočkal a prišli pre mňa cez tretiu vyučovaciu hodinu. Bolo to úžasné. Prišla po mňa starká a starký. Šli sme k pani sociálnej, rozprávali sme sa o tom, čo budem robiť doma. Potom si nás zavolať pán riaditeľ do bieleho domu, kde mi dával rôzne otázky ohľadom prázdnin. Myslel som len na dobré a zlé som dal za hlavu. A zrazu som sa ocitol v aute, starký naštartoval a šli sme domov. Všetko som prespal a zobudil som sa pred Lučencom. Keď sme doma vystúpili, už ma čakala mama. Porozprávali sme sa, ako bolo v RC Čerenčany. Na druhý deň som šiel von a stretol som kamarátov. Zo začiatku bolo dobre, chodieval som na pizzu ku starkej na dedinu. No a prešiel mesiac a už som začal robiť zle. Utekal som z domu, a to bol koniec mojich prázdnin.

Richard Gaško 7. ZŠ

Ja som bol prvé dva týždne prázdnin tu v RC. Potom po mňa prišiel oco. Keď sme boli v Rimavskej Sobote, mal som pocit, že idem konečne domov. Šiel som domov vlakom, videl som po ceste pekné dediny, lesy a diaľnicu. Cestovali sme dve a pol hodiny. Ja som sa veľmi nudil, tak som si pochodil po tom vlaku. Videl som rôznych ľudí, hovorili po anglicky a po nemecky, no veľmi som im nerozumel. Keď sme boli v Košiciach, konečne som videl moje mesto, mojich ľudí, moju rodinu, mojich východniarov, môj svet. V Michal'anoch prišiel po nás brat na aute. V mojej dedine plno kamarátov kričalo, že som prišiel domov. Mama navarila chutný obed, zemiaky s mäsom, slepačiu polievku a dobrú šťavu. Na druhý deň sme ja, oco a mama išli na výlet do Nových Zámkov. V Košiciach sme čakali hodinu na vlak. Počas cesty vlakom sme šli cez tunel, bola tma, no vo vlaku svietilo svetlo. V Šuranoch sme prestupovali a ten ďalší vlak už šiel do Nových Zámkov. Keď sme tam prišli, overili sme si, kedy nám ide vlak domov. Potom sme šli taxikom, bol to Alfa Romeo. Prišli sme ku bratrancovi, pozdravili sme sa, výborne sme sa najedli a šli sme von. Spriatelil som sa s novými kamarátmi a dievkami. Do jednej som sa aj buchol a ona do mňa, tak sme šli do baru na kofolu. Na druhý deň sme išli do posilňovne, ja s bratancom sme to mali zadarmo, lebo jeho otec tam učí cviky. Večer sme šli na diskotéku, bolo tam dobre, aj pekné dievky tam boli. Na druhý deň nás tak boleli hlavy, že sme až plakali.

Arpád Szabó 7. ZŠ

Spomienky na minulý rok

Minulý rok bol pre mňa veľmi zaujímavý, prišiel som vtedy ako nový. Spoznávanie a získavanie nových kamošov bolo veľmi jednoduché. Hneď v prvý deň som spoznal kopolu nových kamarátov. Za minulý rok som získal aj veľmi veľa zážitkov. Či už turistické, športové alebo zábavné. Spoznal som aj tetu Martu Megovú, ktorá je so mnou rodina. Zažil som aj veľa adrenalínu. Veľa som utekal, až kým som nedostal rozum. Viem, že to bolo hlúpe, ale je to predsa už za nami. Minulý rok som bol najviac, 10- krát vzorný. Tento rok prišlo strašne veľa nových detí.

Tomáš Horský 8. ZŠ

Moje jesenné prázdniny

Naše prázdniny v Čerenčanoch boli veľmi dobré, hoci predsa sme chceli ísť aj domov. To sa nám moc nepodarilo, no zato nám prázdniny dosť rýchlo ubehli. S pánom Szajkóom sme si spravili pizzu. Chodili sme do telocvične a hrali sme volejbal s druhou skupinou. Nikola Pustajová ochorela, no predsa bola aj zábava. S pánom Horváthom sme hrali futbal, Tonka bola v bráne a veľmi pekne chytala lopty. Bola s ním veľká zábava, a preto ho máme rady. Niektoré dni neboli najlepšie, no predsa sme vydržali. Medzi prázdninami sme boli aj na zumbe, ktorá nás veľmi baví. Keď sme mali čas, robili sme výzdobu na Halloween. Tieto prázdniny boli voľnejšie, tak sme len pozerali nejaké dobré filmy a tak podobne sme trávili voľný čas.

Tonka, Veronika a Nikola – 7. ŠZŠ

Moje jesenné prázdniny začali 27. 10. 2011. Začali sa tak, že sme spolu s Marikou išli na vlakovú stanicu. Bola pri tom veľmi veľká zábava, som rada, že takto začali moje prázdniny. Bola som veľmi šťastná, že ma pustili domov a veľmi za to všetkým ďakujem. Veľmi pekne som tieto prázdniny doma prežila. Aj na hrobách som bola o deň skôr, ale to nevadí. Som rada, že som mohla byť doma a že sa nič zlého nestalo. Ďakujem vám!!!

Lubka Rišpánová – 8. ZŠ

Veľmi som sa tešila na prázdniny, hlavne na moju rodinu. Škoda, že moja Julka nešla domov, ale to nevadí, pôjde domov na Vianoce. Išli sme domov s Ľubkou a bola pri tom zábava... Ďakujem, že som mohla ísť na prázdniny! Ďakujem všetkým.

Marika Ráciová – 9. ZŠ

Vystúpenie v Jesenskom

Život v pohybe...

No, mne sa veľmi páčilo v Jesenskom. Šli sme tam 28.9. a bolo nám super. Bolo nás jedenásť a mali sme veľmi dobrý tanec, mali sme nacvičený hip-hop. Páčili sa mi aj chlapci, čo tam vystupovali. Chcem sa poďakovať Žanete Siposovej za to, že ma tie kroky naučila spolu s Marikou Ráčovou. Zatancovali sme, zaspievali a keď sme dospievali, tak sme mali občerstvenie. Potom nám dali diplomy, podpísali sme sa a šli sme ešte raz spievať. Potom sme sa vrátili do Čerenčian a všetci sa nás pýtali, ako tam bolo. Bolo tam super!

Nikola Fíziková A2

Vo štvrtok sme boli v Jesenskom vystupovať. Všetci účinkujúci sme sa veľmi tešili. Mali sme výborný program, ktorý s nami nacvičil pán Szajkó, ktorému d'akujeme. Nacvičili sme scénu, spev a tanec! Proste celý program sa nám vcelku vydaril. Keď sme nacvičovali, ani sme nedúfali, ako to celé bude prebiehať, keď sa postavíme na pódium pred ľudí, ktorých nepoznáme. No, a dopadlo to dobre. Som rada, že som si mohla zatancovať. V piatok sme boli spievať v Múzeu v Rimavskej Sobote. Veľmi sa mi páčilo vystúpenie aj všetko. Ďakujeme pánovi Szajkóovi !!!

Žaneta Siposová A2

Ako s tým začať. Asi tak, že sme všetci boli radi, že sa zúčastníme na tanečno-spevákovej súťaži. Veľa sme nacvičovali s pánom Szajkóm. Aj on sa veľmi snažil, aby sme to mali dobre. Keď prišiel ten veľmi očakávaný deň, tešili sme sa nielen na vystúpenie, ale aj na to, že budeme vidieť aj iných, čo si pripravili. Veľmi sa mi páčilo ich vystúpenie, strašne boli zlatí chlapi, čo tancovalo hip-hop. Aj my sme nedočkavo čakali, kedy prídeme na rad, a ukázali sme im, čo vieme. Že nie sme iba ústaváci, ale vieme robiť aj užitočné veci. Lebo každý robí chyby, ale z chýb sa učíme. Tak, nakoniec len toľko, že ďakujem pánovi Szajkóvi, že bol s nami taký trpezlivý.

Môj výlet

V stredu 27.9. som išla do školy a strašne som čakala, kedy príde pán Chodúr pre mňa. Tá chvíľa už prišla a už sme boli v Tornali. Išla som navštíviť svoju starkú, ktorá sa veľmi potešila, že ma vidí. Mohla som sa s ňou pokojne porozprávať o všetkom. Strašne rýchlo mi to ubehlo a ani som sa nenazdala a už som sa s ňou musela rozlúčiť. Chcela by som sa poďakovať pánovi Chodúrovi, že bol taký dobrý, že ma zobral so sebou do Tornale. To mu nikdy nezabudnem a navždy mu za to budem vďačná. Ešte raz ďakujem... Tento deň bol veľmi dobrý, čiže inými slovami v ý b o r n ý...

Marika Ráciová A2

Cezpoľný beh

Dňa 4.10.2011 sa v Rimavskej Sobote konalo Okresné kolo v cezpoľnom behu. Zúčastnili sa títo žiaci: Nikola Fíziková, Zlatica Rezművešová, Juliana Hečková, Nikola Pustajová, Ján Baszcsur, Adam Žilinský a Tomáš Horský.

V najmladšej kategórii sa Nikolka Fíziková umiestnila na 25.mieste.

V kategórii starších žiačok sa Zlatka umiestnila na peknom 10.mieste, Lili na 13.mieste a Nika na 24.mieste. Celkovo sa v kategórii družstiev umiestnili na 4.mieste.

Chlapcom sa darilo lepšie a dobehli. Adam na vynikajúcom 3.mieste, Janko na 9.mieste a Tomáš na 10.mieste. Celkovo získali najlepší súčet bodov a obsadili 1.miesto. Týmto si zabezpečili postup na krajské kolo.

Do Brezna sme cestovali 18.10.2011. Cesta ubehla rýchlo. Teplomer ukazoval -3°C. Po príchode sme sa najskôr odprezentovali a potom prezreli trať. Na štart sa postavilo 45 pretekárov z 13 škôl. V silnej konkurencii sa našim chlapcom darilo nasledovne : Adam dobehol na 16.mieste, Janko na 24.mieste a Tomáš na 35.mieste. V súťaži družstiev sa chlapci umiestnili na 7.mieste.

Gratulujeme všetkým zúčastneným, víťazom aj porazeným!

Štafetový beh Márie Zavorskej

Dňa 12.10.2011 sa 10 chlapcov a 5 dievčat

zúčastnilo štafetového behu družstiev. Na dievčatá čakal beh 5x800m. Naše družstvo reprezentovali: Zlatica Rezmúvešová, Juliana Hečková, Nikola Pustajová, Barbora Bobáková a Ľubica Rišpánová. Zo začiatku sa dievčatá držali celkom dobre, až posledná menovaná začala príliš rýchlym tempom, v druhom kole jej sily nestačili, dvakrát sa skamarátila „s matičkou zemou“, až nakoniec ostala ležať úplne vyčerpaná. Dievčatá nedobehli určený počet kôl, za čo boli následne diskvalifikované.

Chlapci mali pred sebou 10x1000m.

Bežali v zložení: Ján Baszcsúr, Adam Žilinský, Tomáš Horský, Erik Berky, Ján Kováč, Miroslav Lisý, Arpád Szabó, Lukáš Karvai, Denis Balažovič a Jaroslav Nôžka.

Všetci sa snažili podať čo najlepší výkon. Niektorým to išlo ľahšie, niektorým ťažšie. V celkovej klasifikácii sa umiestnili na peknom (nie populárnom) 4. mieste.

Viacboj všestrannosti

V piatok 14.10.2011 sme sa zúčastnili Majstrovstiev okresu vo viacboji všestrannosti. Súťažilo sa v týchto disciplínach: beh na 60 m, beh na 1000/800 m, skok do diaľky z rozbehu, hod loptou z rozbehu, šplh 4,5 m, plávanie 25 metrov.

A.M.A. Balúchová, Juliana Hečková, Ľubica Rišpánová, Katka Kováčová, Erik Berky, Nikolas Flekáč, Tomáš Horský, Adam Žilinský a Janko Baszcšúr reprezentovali naše zariadenie. V niektorých disciplínach sa potrápili. Ako príklad uvediem šplh a hod loptou. Tu dosahovali slabé výsledky. V ostatných sa im darilo viacej. Všetkým zúčastneným gratulujeme za vzornú reprezentáciu.

Už teraz nás pozvali aj na zimné majstrovstvá vo viacboji.

Takže, milí žiaci - viacbojáři, ktorí sa chcete zúčastniť, už môžete začať trénovať (člnkový beh 4x10m, šplh na tyči, hod z miesta medicinbalom, skok do diaľky z miesta a plávanie 25m). Na konci novembra vyberiem najlepších...

Krídlo pre vtáky

Na základe pozvánky z Gemersko-malohontského múzea na 5.ročník súťaže o najkrajšie krídlo pre vtáky sme sa rozhodli tejto súťaže zúčastniť. Súťaž bola určená pre žiakov druhého stupňa základných škôl a osemročných gymnázií v regióne. Do súťaže sa zapojilo v tomto roku 61 žiakov z desiatich škôl z okresov

Rimavská Sobota, Revúca a Poltár. Spolu vyrobili 48 krídiel. Na našu veľkú radosť porota rozhodla, že prvé miesto získali Lukáš Karvai a Anton Rendek. Porote sa páčilo estetické stvárnenie krídla, pričom zostala zachovaná jeho plná funkčnosť. Obaja naši žiaci dostali cenné knižky, diplomy a brožúrky. Chlapcom, ktorí sa na tom podieľali spolu so mnou, gratulujeme. Krídlá zostanú do 30. novembra vystavené v Rimavskej Sobote. Po tomto termíne si krídlo môžeme zobrať späť.

Bc. M. Balaj

Kam mám ísť?

Predstavy o budúcnosti

Ja by som k mame nešiel, lebo by odo mňa vypýtala peniaze a neskôr by ma vyhodila. Ja by som šiel iba ku bratom alebo ku sestram do Tisovca alebo na Polhoru ku starkiným sestram. My sme veľká rodina a ja som na to hrdý!

Róbert Cibuľa

Ja, keby som vyšla z ústavu a nemala by som kam ísť, tak by som sa niekde schovala. Hľadala by som riešenie- osobu, ktorá by ma zobrala do podnájmu. Platila by som si ho z nasparených peňazí z práce. Prácu by som si hľadala na inzerátoch- obchodníčka, masérka, kadernička... Keď by som si prácu našla, začala by som si šporiť, šla by som ku rodine a po čase do nejakého príbytku.

Anonym

Čo by som robila, keby..?

Od malička, od svojich dvoch rokoch som bola zverená do pestúnskej starostlivosti, kde som bola do svojich siedmich rokov. Potom nastali problémy v škole. Nechcelo sa mi učiť, úplne som zanedbávala školu. Teta ma dala za tieto problémy do detského domova, tam som bola na oddelenej skupine, aby sa mi viac venovali. No ja som sa aj tak neučila, v 14 rokoch som začala fajčiť, piť alkohol s partiou a dostala som sa do RC. Uvedomila som si, čo všetko som zanedbala, no už sa to nedalo napraviť. Do detského domova ma už nevzali, tak som dokončila školu v RDC. V osemnástich rokoch ma pustili von. Iné deti idú domov a hľadajú si rodinu. No ja som nemala kam ísť, nemala som nikoho, kto by mi pomohol. Nemala som ani súrodencov, o ktorých by som sa mohla oprieť, bola som sama. Šla som na úrad práce, či pre mňa nenájdu nejakú robotu. Tam mi povedali, že nie. Tak som začala predávať Notabene a postupne som sa začala živiť sama.

Anonym

Z vašich listov

Môj šťastný deň

No, začnem asi takto. 23.9. sme šli Maja a ja s pani Chodúrovou do Rimavskej Soboty. Ako sme kráčali od vlakovej stanice po ulici, stretla som moje dve kamarátky z Hodejova. Bola som rada, že som ich mohla vidieť. Potom sme šli kupovať Marike botasky. Boli sme v dvoch obchodoch a prezreli sme veľa topánok. V jednom obchode mali výpredaj, všetko bolo zlacnené na polovicu, a tak si Marika kúpila botasky len za 3,50. Potom sme šli na zmrzlinu a trochu sme sa prešli po jarmoku a videli sme aj pekných tanečníkov. Ešte sme sa vrátili do toho istého obchodu a Marika si vybrala aj druhé botasky. Potom sme šli do ďalšieho obchodu, ale tam sme už nič nekúpili. Napokon sme šli niečo kúpiť do kina a čakali sme na p. Chodúra aj s dievčatami. S Marikou sme boli aj na výstave ovocia a zeleniny, ale boli tam aj včely. A bola tam aj taká veľká tekvica, akú som v živote nevidela. Pomaly sme prešli ku kinu, kde už čakal p. Chodúr. Ten film sa mi veľmi páčil, lebo bol taký vtipný, že sa na ňom smejem aj teraz. Tento deň bol pre mňa výborný. Mám rada svojich vychovávateľov a ďakujem im za to, že nám takto spríjemnili koniec týždňa.

Lubica Rišpánová A2

Na čo som sa tešil do RC?

Prázdniny boli dosť dlhé a už mi doma chýbal volejbal. Tu som ho hral každý deň a zrazu dva mesiace nič. Potom som sa tešil na učiteľov a vychovávateľov. Potom som sa troška tešil do školy preto, lebo som o jeden rok starší.

Prečo som sa netešil do RC ?

Do RC som sa netešil kvôli tomu, lebo som vedel, že všetko a všetci z domu mi budú chýbať...

F. Gyorgy 2.VS

Ako som si zvykol v RC Čerenčany...

Volám sa Róbert Cibuľa. Mám 14 rokov a prišiel som z DD Tornaľa. Keď som bol v aute, tak som si myslel, že tento deň je môj posledný. Báľ som sa, keď mi vraveli, aký je tu prísny režim. Báľ som sa, že si tu nikdy nezvyknem, ale mal som len zlú predtuchu. Už som tu pomaly mesiac, ale zvykám si. Som rád, že tu mám dobrých kamarátov. Volajú sa: Brian Cipár, Tomáš Horský, Ján Kováč, Ľubo Kováč, atď. Moji dvaja najkamoši sú Brian a David Gottas. Mám ich rád a oni mňa. Pre mňa je 1.VS ako rodina, sme jeden veľký kolektív, a tak to má byť.

Teraz sa budú meniť skupiny. Bol by som rád, keby som ostal na 1.VS.

R. Cibuľa 1.VS

Prišiel som 5.9. Zo začiatku som mal strach, ale je to tu dobré. Dostal som sa sem preto, lebo som nechodil do školy, robil som si srandu, keď mi pani kurátorka povedala, že idem do RC. Nakoniec som nechodil do školy vôbec. Pani kurátorka ma zase predvolala a povedala mi, že ak vymeškám ešte jednu hodinu, fakt pôjdem do RC. Raz som nešiel, tak som sa na to už fakt vykašľal. Zase ma predvolali, a tak stále dookola. Začal som si užívať s kamarátmi, stále som chodil s nimi von. Potom prišlo pre mňa auto, mama sa so mnou lúčila a potom sa rozplakala a odviezli ma do RC. Ja som bol smutný, že tam v RC bude zle, ale je tu zatiaľ super, kým nerobím zle a nemám mínusové body.

Ján Frohlich 2.VS

Volám sa Brian Cipár. Mám 12 rokov a chodím do 5.triedy ZŠ. Mám 7 bratov a jednu sestru. Som tu preto, že som neposlúchal starých rodičov a mamu, ktorú mám nadovšetko rád. Ale problém bol v tom, že som bol kôň.

Moc som robil mamine zle, fajčil som, pil a doviezli ma domov aj zelený gumkáči – no páni policajti. Mame sa to veľmi nepáčilo, a tak ma dala do Žiliny do Náručia. Zo začiatku mi bolo smutno a potom už vôbec nie, už som robil aj zlobu, aj som sa bil. Našiel som si tam aj kamarátov, ale v škole sa mi každý smial, že som v krízaku, ale ja som si ich nevšímal. Tam som bol šesť mesiacov. Čakal ma súd, kde rozhodli, že pôjdem do RC Čerenčany. Keď mi to povedali, tak som sa tešil, že idem domov. Prišla pre mňa mama, aj som sa tešil, aj som plakal, lebo mi bolo smutno, že ich už nebudem vidieť. Tak som bol doma päť alebo šesť mesiacov.

Ako som prišiel domov dobrý ako anjel a potom zase zlý, skončili prázdniny a už som nastupoval do auta a podľho do Čerenčian. Keď som prišiel, tak som moc plakal, lebo mi bolo smutno za mamou. Ale už som si zvykol. Moc sa mi tu páči, som tu šťastný, našiel som si aj najkamošov: Roba, Dávida, Tomáša. Týchto troch mám rád, sú mi ako bratia. S ostatnými sa musím viac spoznať. Teraz viem, aký mám byť doma dobrý, ako mám pomáhať, budem doma moc dobrý. Odtiaľto chcem ísť už len domov, nikde inde, len ku mame.

Brian Cipár 1.VS

Ako som začala, keď som sem došla

Takže, 3.9.2011 bol pre mňa veľmi smutný deň, lebo som sa musela vrátiť sem do Čerenčian. Ale doma som si dala s kamarátmi, aj s mamou a ocom, záväzok, že sa budem správať normálne a nebudem drzá ako minulý rok. A zatiaľ sa mi to všetko darí. Ale aj sa musí. Ale dala som si cieľ, do ktorého sa chcem čím skôr dostať. Ale tešila som sa sem na niektorých ľudí, ktorých mám veľmi rada. Hlavne na pani sociálnu a Mariku. A keď som sem prišla, hrozne som si obľúbila pána Chodúra. Je to fakt milý človek a viem len jedno – že nám chce dobre. Ale aj pani Chodúrovú mám rada. Ani ona nie je zlá. Však pán a pani Chodúrovci sú najlepší. Tešila som sa sem aj do školy, lebo táto škola je o 100% ľahšia ako doma. Ale všetko sa dá zvládnuť, len treba chcieť. No, a to bude všetko.

S pozdravom Juliana Hečková A2

Chceme byť lepší.

*Prečo je život taký ťažký
a ja som v ústave asi navždy.
Veľmi ma srdce bolí,
ale čas veľa zahojí,
veď moja rodina za to stojí.*

*Život sa mi zdá ťažký,
to sú holé fakty.
Mám to z mojej tašky,
ktorú nosím do školy,
a preto robím pokroky.*

*Máme spolu pieseň
„Vieme byť lepší“,
čo často nestačí,
tak nám niekto prílepší.*

*Sú tu ľudia, čo chcú dávať rýmy,
no preto sa nestanú inými.
To písala Vaša Kata,
čo sa stále s Vami háda.*

Katarína Kováčová

ŠK – TEMPUS

Keď som prišiel do RC Čerenčany, začal som hrať futbal, za čo vďačím pánovi Václavikovi. Zatiaľ som bol hrať v Podbrezovej a v Kysuckom Novom Meste. Veľmi sa mi tam páči, tréner je veľmi dobrý a spoluhráči tiež. Šofér je trochu prísny, ale za to si môžeme sami, ale dá sa to vydržať. Teraz budeme hrať doma s Námestovom, dúfam, že vyhráme. Veľmi sa teším.

Začnem tým, že som nastúpil do ŠK Tempusu a som rád, že hrám. Nikdy som nehral za žiakov. My, chlapci, čo tam chodíme, reprezentujeme RC. Sú to: M.Lisý, A.Žilinský, A.Szabó a ja. V družstve sú aj mladší žiaci, aj starší a som rád, že hráme 1.ligu. Keď máme zápasy, chodievame ďaleko. Na tréningy chodievame v pondelok, stredu a v piatok. V sobotu sme hrali v Kysuckom Novom Meste, súper bol strašne silný a prehrali sme. Prišli ma tam pozrieť rodičia. V autobuse sme boli trochu hluční, mali sme v sebe veľa energie. Tréner bol nahnevany, že sme prehrali. Tak, to je môj príspevok.

Adam Žilinský 2.VS

Živéslová

*Chceš zmeniť svet?
Chceš, aby boli ľudia k sebe lepší?*

Ak áno, patíš do veľkej skupiny správnych ľudí, ktorí chcú niečo urobiť pre seba, pre druhých, pre dobrú vec. Patíš medzi ľudí, ktorých život má zmysel. Pre teba sú určené tieto slová:

Kto chce zmeniť svet, musí začať od seba.

Polož si otázku : „Čo ja robím zle?“, nie: „Čo robí zle ten druhý?“

Ako ja môžem pomôcť dobrej veci, nie ako môžu pomôcť iní. Urob si poriadok v hlave. Poobzeraj sa okolo seba, pozri sa kritickým okom na seba.

*Reaguješ správne? Neublížuješ nechtiac svojmu spolužiakovi, rodičom, učiteľom?
Nepreceňuješ svoje sily?*

Veľké veci sa rodia z malých, a to v každodennom živote. Z začať môžeš kedykoľvek, hneď, zdanlivo maličkosťou :

- neodpapaľujem mame, otcovi,
- ochotne si splním povinnosti, veď to nikto za mňa nespraví,
- pomôžem mladšej sestre, bratovi,
- zastanem sa spolužiaka, keď mu ubližujú, zaujmem stanovisko,
- zdvihnem papier, pripomeniem iným, že odpadky patria do koša,
- budem príkladom nevtieravým, nezištným.

A čo za to?

Na to sa radšej nepýtaj. Stačí, že budeš mať dobrý pocit, že potešíš iných. A nezabúdaj, že platí železný zákon:

Čo dáš, dostaneš späť.

Rozdávaj úsmev, budú sa na teba usmievať.

Ukazuj vlúdnu tvár, budú k tebe vlúdni.

Odpusť, tiež ti bude odpustené.

Pomôž, pomôžu aj tebe.

Nehľadaj v týchto slovách to, čo v nich nie je. Všetko má svoj čas a všetko sa ti v pravú chvíľu vráti, dobré i zlé, nič sa nestratí. Nič, čo urobíš pre dobrú vec, nevyjde nazmar. Nikdy sa nevzdávaj a okolo teba sa zrazu vyjasní a ty budeš šťastnejší, pozornejší, budeš mať lepšie výsledky v škole, viac priateľov, budeš sa stretávať s dobrými ľuďmi. No možno aj trochu smutnejší, pretože ti bude ľúto, že ostatní nedokážu tak na sebe pracovať a robia zlé veci. A ty vieš, že raz sa im to spočíta a prinesie im to zlé časy.

No ty vieš aj to, že každý má slobodnú vôľu a kedykoľvek sa môže rozhodnúť pre dobré alebo aj pre zlé, môže sa rozhodnúť, akou cestou chce kráčať životom, či cestou k pokroku alebo k zániku. Pre nikoho nie je neskoro, treba len jedinú - ZAČAŤ.

Mgr. Darinka Porubiaková

Čas nezastavíš...

Hodiny času neúprosne ukrajujú zo života každého z nás.

Zastavte sa na chvíľu, aby ste skúsili aspoň na malú, maličkú chvíľočku zabudnúť na zhn, neúspech, na trápenia, ktoré všetkých ťažia...

Niektorí z vás tu nie sú deň, mesiac, ba ani rok..., tak aspoň takto sa vráťme o krôčik späť a zaspomínajme... ☺ ☺ ☺

Poznáte ma ???

Spoznali ste sa???

"Stroj času"...

Dňa 27.6.2011 som išla na prázdniny domov. Bolo mi fajn. Ku koncu prázdnin som išla ku svojej kurátorke. Tá mi povedala, že ostanem doma na podmienku. Tešila som sa, aj keď mi bolo kus smutno. Myslela som si, že keď som tu bola, poučila som sa z mojich chýb a už to zvládnem. No, mýlila som sa. Všetko sa na mňa začalo sypať. Mali sme

veľa učenia a vtedy sa to začalo. Začala som vymýšľať, že mi je zle. Potom som už normálne povedala, že nejdem do školy. 23.9.2011 v piatok som šla ku psychologičke a tá mi povedala, že pôjdem do Čerencian. Ja som ale nechcela, a tak povedala, že keď začnem od ďalšieho týždňa chodiť do školy, tak nikam nepôjdem. Ale zase som zlyhala. Nešla som tam ani v pondelok, ani v utorok a ani v stredu. V stredu po mňa prišla kurátorka a povedala, že pôjdem do Čerencian. Najprv som povedala, že nie. Ale potom som súhlasila. Nemala som už na výber, tak som sa pobalila a rozlúčila. A teraz už som tu, v ústave, a mám sa tu fajn. Som rada, že som šla sem, kde už poznám aspoň niektorých ľudí.

A.M.A. Baluchová

Naši noví kamaráti

Volám sa Patrik Dolák, pochádzam z Košíc, narodil som sa 3.9.1995. Keď som prišiel do RC Čerenčany, mal som divný pocit, lebo som prišiel medzi nových ľudí. Prišiel som sem preto, lebo som sa neučil, utekal som z domu a zo školy. Keď som prišiel, našiel som si kamaráta – Eugena, s ním vychádzam dobre. Som s ním aj na izbe, je to v pohode chalan. Hneď, keď som prišiel, už som poznal jedného kamaráta – Tuyena Le Ba. Budem tu jeden mesiac, ak vydržím byť dobrý, tak pôjdem domov, a keď budem zlý, tak pôjdem do iného ústavu.

Noví Kamaráti

Volám sa Dávid Kováč a mám trinásť rokov. Som tu preto, lebo som robil zle, utekal som z detského domova ku mame, lebo mi chýbala, ale už to neurobím. Cez leto sme chodili na kúpaliská, aj na hríby. Vždy som našiel za dve tašky hríbov. Hrali sme všelijaké hry – futbal, stolný tenis a so sestrou volejbal. Pomáhal som mame s drevom a behali sme všade. A tí, čo to ešte neviete, som brat Viery Miklóšovej.

Ja sa volám Szilárd Kondás. Keď som prišiel do ústavu, cítil som sa všelijako. Preto som sa sem dostal, lebo som nechodil do školy. Mám pätnásť rokov a dvanásť súrodencov. Chcel by som hrať nejaký koncert, myslím, že to už stačí.

Volám sa Brian Cipár, mám dvanásť rokov a pochádzam z Hornej Štubne pri Turčianskych Tepliciach. Prišiel som sem preto, lebo som bol v inom ústave, v krízovom centre Náruč, kde mi niekedy bolo dobre. Mám piatich bratov a z otcovej strany mám dvoch súrodencov. Som tu hlavne preto, lebo som nepočúval rodičov, chodil som domov, kedy som chcel, buď ráno alebo v noci. Mame sa to nepáčilo, bola v strese, že sa mi dačo stalo, preto volala policajtov. Tí ma nemohli nájsť, lebo som bol skrytý. Potom som chodil aj po veľkých mestách, ako je Liptovský Mikuláš, Martin, Ružomberok. Moja chyba bola v tom, že som sa dal do kopy s takou partiou, až to bolí. Začal som od siedmich rokov fajčiť, potom v jedenástich piť. Každý deň som utekal a robil som zlobu. Starým ľuďom som sa vysmieval, hádzal som do okien kamienky. Potom nás nahánali zelení, a nemohli nás chytiť. Mama ma dala najprv do Martina do nemocnice, kde boli mreže. Vydržal som tam len týždeň a šiel som z tej chatrče preč. A znova som robil problémy, mama chuderka chodila po policajtoch a po sociálkach. Tak ma pán Novák, to je taký moc dobrý ujo, dal do krízového centra Náruč v ZA. Keď som tam prišiel, chvíľu som bol dobrý, a potom som bol ako mimozemšťan. Bil som sa a nadával pani vychovávateľke. Bol som tam pol roka, no problém bol v tom, že keď som prišiel domov, bol som ako kôň. Bol som doma štyri mesiace, išiel som do Čerenčian. Najprv sa mi páčilo, že sem idem, ale keď som vošiel do dverí, tak som si povedal, že chcem ísť domov. Ale už mi je tu fajn. Mám rád pánov učiteľov, pani vychovávateľky, pani učiteľky a vychovávateľov. Hlavne pani Janku, pána Hinku a pána Dunaja. Rád hrávam volejbal a vybíjanú.

Volám sa Ján Kováč a mám pätnásť rokov. V RC som už druhýkrát. Mám deväť súrodencov – piatich poznám a štyroch nie, lebo sú doma u matky. Keď som sa vracal do Čerenčian, začal som si uvedomovať, prečo a za čo som opäť tu. Prišiel som sem preto, lebo som nerobil to, čo som mal robiť. V škole som sa bil, neučil som sa a spal som na hodinách. Ani doma som neposlúchal. Mne sa v RC páči, hlavne keď môžem chodiť na brigády a na jablká. Poslúchajte, lebo dopadnete ako ja.

Volí Kamaráda

Volám sa Tuyen Le Ba, mám pätnásť rokov a pochádzam z Vietnamu. Bývam v Košiciach, mám jednu sestru, ktorá sa volá Kika a má dvanásť rokov. Do desiatich rokov som býval vo Vietname a potom sme celá rodina prišli na Slovensko za otcom. Chodil som do ZŠ Starozagorská 8, no nesprával som sa dobre, tak ma dali do LUS Barca, tam som bol tri roky. No nesprával som sa dobre a šiel som do Hrane, nakoniec ma dali sem. Už som si tu zvykol a je mi tu dobre. Moje záujmy sú šport a počítače. Chceme sa správať dobre, aby ma dali domov a nie zas do nejakého ústavu. Našiel som si tu kamarátov, všetko sa mi páči, najviac, že sa tu pracuje. Budem sa snažiť, aby som išiel domov na prázdniny a aby som chodil na brigády a na vychádzky.

*Volám sa **Luboslav Kováč**, mám dvanásť rokov a pochádzam z Ružomberka. Sem som sa dostal za správanie. Okrem futbalu a basketbalu mám rád aj horory ako Hady v lietadle. Som ináč jedináčik, bol som v detskom centre v RK a bol som tam rád. Keď tam prišli deti, hneď sme sa skamarátili. Teraz som tu v Čerenčanoch.*

*Ahoj, volám sa **Róbert Cibuľa**, pochádzam z mesta Tornaľa. Keď som prichádzal do RC Čerenčany, bol som veľmi pozitívne prekvapený. Myslel som si, že ma budú deti provokovať, biť ma a vyhrážať sa mi. Po dvoch hodinách cesty v aute*

sme dorazili. Keď sme s tetou vystúpili, nevedeli sme, kam máme ísť. Blúdili sme a potom nám pani psychologička povedala, kam máme ísť. Keď sme sa lúčili, mal som v očiach slzy. Uvedomoval som si, že budem šesť mesiacov d'aleko od domova. Keď som šiel medzi deti, mal som strach. Ale po chvíli som stretol v mojej triede moju najlepšiu kamarátku Katku Kováčovú. My sme boli spolu v Detskom domove Stránska. Boli sme spolu od malička. Dúfam, že odtiaľto odídem domov čo najskôr. Mám tu dobrých kamarátov a je mi tu veľmi dobre. Medzi moje záujmy patrí spev a kreslenie. Dňa 29. septembra budem vystupovať. Dúfam, že to dobre dopadne. Strávim tu aj svoje narodky, teším sa na to.

*Volám sa **Marek Goral**, mám 15 rokov. Chodím do šiestej triedy, lebo som sa neučil a dvakrát som prepadol. Som tu aj za školu, nechodil som do nej a mal som 300 vymeškaných hodín. Dali mi podmienku, ale ja som ju nedodrжал, preto som tu, v Čerenčanoch. Keď som sem išiel, mame, bratovi a aj mne bolo veľmi smutno. Ale čo mám robiť, len držať sa a zvládnuť to. Nie je to najhoršie, ako vraveli druhí. Je tu celkom dobre, začínam si tu pomaly zvykať. Moje záľuby sú futbal, počítače, aj dobrý film si rád pozriem.*

*Volám sa **Ján Frolich**, mám 14 rokov. Narodil som sa 23.10. 1996. Pochádzam z Banskej Bystrice. Moje záľuby sú futbal, ľadový hokej, PC hry. Mam jednu sestru, ktorá sa volá Jana Pálinkášová, má 15 rokov a je tiež z Banskej Bystrice. Jej obľúbený šport je volejbal a bedminton. Máme jednu mamu, volá sa Jana Frolichová a má 37 rokov. Pochádza z Banskej Bystrice, z časti Harmanec. Potom mám otca, s ktorým nežijeme, on sa volá Ján Pálinkáš. Pochádza z Čiech, má 45 rokov. Mám ešte nevlastného otca, volá sa Vlado B., má tiež 45 rokov. Kým som bol ešte doma, bolo všetko v poriadku. Potom som nechodil do školy. Stále som neveril, že pôjdem do ústavu, tak som naďalej nechodil do školy a robil som si z toho srandu. Jedného dňa mi prišiel dopis od pani kurátorky, že idem do ústavu. Povedal som si, že keď už tam idem, tak načo budem chodiť do školy. Potom som si užíval tie posledné dni naplno, s kamarátmi som behával viacej ako inokedy. Nakoniec prišiel ten deň, rozlúčil som sa so všetkými, že zase na prázdninách sa stretneme. Potom som nastúpil do auta a bolo po všetkom. A teraz som v ústave v Čerenčanoch.*

Volám sa Erik Berky, mám 14 rokov a pochádzam z mesta Handlová. Mojou záľubou je hranie futbalu. Som v šiestom ročníku základnej školy. Som v RC Čerenčany preto, lebo som bol vulgárny, šikanoval som a tak ďalej. Mám ešte troch súrodencov, ktorých mám strašne rád. Prázdniny som si užil dobre, bol som na festivale v Kokave a chodili sme si opekať ku rybníku. V RC som stretol kamarátku a kamarátov. Chodím hrať futbal, môj futbalový vzor je Carlos Teves, lebo je to dobrý strelec a útočník. Nevieť, čo ďalej napísať, to je asi všetko.

Víť Kamaráti

Ja sa volám Adam Žilinský, mám 15 rokov a pochádzam zo Starej Kremničky pri Žiari nad Hronom. Bývam tam so starkou, lebo som odišiel od mamy. O Čerenčanoch som počul veľakrát, lebo som tu mal kamošov, bratranca a nevlastného brata. Môj prvý dojem bolo prekvapenie, lebo som počul všelijaké verzie. Ale je to tu celkom fajn. Som tu na dobrovoľnom pobyte, lebo vonku som robil zle, neučil som sa, atď. Tak som si prišiel oddýchnuť a naučiť sa niečo nové. Medzi moje záujmy patrí futbal, behanie a všetko, čo patrí k športu.

*Volám sa **Lenka Berkyová**, mám 15 rokov. Som z Detvy. Som tu preto, lebo som nechodila do školy. Rada počúvam hudbu, spievam a tancujem. Našla som si tu veľa kamarátov a kamarátky.*

*Volám sa **Ján Baszcsúr**. Pochádzam z Moldavy nad Bodvou. Dostal som sa sem preto, lebo som nechodil do školy. Rád počúvam hudbu a rád športujem. Mám tu kamarátov : Tomáša Ferka, Mira Lisého, Adama Žilinského.*

Noví

*Volám sa **Veronika Turiničová**, mám 13 rokov. Pochádzam z mesta Banská Bystrica. Som tu preto, lebo som nechodila do školy. Zaujíma ma šport: box, karate. Rada počúvam hudbu. Som tu preto, lebo som nechodila do školy a bila som sa s mojimi rovesníkmi.*

*Volám sa **Anton Rendek**.
Mám 14 rokov. Som tu
preto, lebo som nechodil do
školy. Rád športujem, rád
počúvam hudbu. Zvykol som
si tu veľmi rýchlo. Našiel som
si tu kamarátov. Je tu celkom
dobré.*

Kamaráti

*Volám sa **Alojz Horváth**,
mám 14 rokov.
Pochádzam z mesta
Košice. Rád športujem,
počúvam hudbu. Som tu
preto, lebo som nechodil
do školy, kradol som.
Pomerne rýchlo som si tu
zvykol a je mi tu fajn.*

*Volám sa **Barbora Souradová**. Mám 14
rokov. Som z Detského domova
Koliňany. Som tu preto, lebo som
nechodila do školy, mala som časté
úteky z detského domova. Rada
spievam, kreslím. Mám tu veľa
kamarátov a kamarátky: L. Berkyovú, Z.
Rezmuvešovú, N. Pustajovú.*

*Volám sa **Dávid Baláž**. Mám 13 rokov. Pochádzam zo Slovenského Pravna. Som tu preto, lebo som nechodil do školy. Z DgC Ružomberok som ušiel. Rád hrám futbal, rád sa učím. Mám tu veľa kamarátov. Som rád, že mám dobrých vychovávateľov, pani Lisyovú a pána Dunaja.*

Môvi Kamaráti

*Volám sa **Marika Horváthová**. Mám 15 rokov. Som z peknej dedinky Žakarovce. Som tu preto, lebo som nechodila do školy. Rada kreslím, počúvam rádio. Našla som si tu dobré kamarátky: Zlaticu Rezművešovú, Barboru Bobákovú.*

V t i p y

Mamička oznamuje synčekovi:

- Jožinko, budúci rok už budeš v druhej triede a to už budeš moc' utierať riad...*
- Tak to radšej prepadnem ...*

Minister financií vystupuje na mítingu:

- Drahí občania Slovenska, mám pre vás dve novinky. Jednu dobrú a druhú zlú ...*
- Povedz najprv tú dobrú !!!- kričia občania*
- Našej milovanej republike sa dnes podarilo uhradiť celý zahraničný dlh!!*
- Hurá!!!*
- A teraz tú zlú ...*
- Máme 72 hodín na opustenie republiky ...*

Ideálny muž pre ženu je: starší minimálne o 5 rokov, má auto, byt, vlasy, postavu, peňaženku...

Príde vlk k siedmim kozliatkam a vraví:

- Kozliatka, kozliatka, otvorte dverka, nesiem vám mliečka!!!*
- Spoza dverí sa ozve:*
- Co si chóry??My už sedem rokov pijeme Coca Colu!!!!*

Sused na suseda:

- Sused, čo ste si kúpili nové auto?

Staré sa vám pokazilo?

- Áno, mám pokazené centrálné zamykanie dverí.

- Všetak to sa dá opraviť.

- Dá. Ale vo vnútri ostala zamknutá svokra.

Pýta sa otec sedemnásťročného syna:

- Kam ideš? A prečo si so sebou berieš tú baterku?

- Na rande.

- To ja som v твоjich rokoch žiadnu baterku nepotreboval.

- No, ale pozri sa, čo si si priviedol domov!

Blondínka ide po schodoch do veže.

Zrazu sa ozve neznámy hlas a hovorí:

*-Na každom párnom schode ti poviem vtip,
ak sa zasmieš, musíš opustiť vežu.*

Blondínka ide 2,4,6...

nezasmeje sa.

*Po chvíli, keď už sa blondínka dostane na 179.
schod, sa zasmieje.*

Neznámy hlas sa znovu ozve a pýta sa jej:

-Prečo si sa zasmiala ?

Ved' som ti žiadny vtip nepovedal.

Blondínka mu odpovie:

-Ja som práve pochopila ten prvý.

Viete, ako zabavíte blondínku na celý deň? Postavíte ju pred zrkadlo a poviete, aby hrala kameň, papier, nožnice, kým nevyhrá.

Redakčná rada detí:
Mária Ráčzová, Tomáš Horský

Zodpovedná: PaedDr. Eva Sivoková

Členovia redakčnej rady:
Mgr. Megová, Mgr. Hedvigy,
Mgr. Valušiak, Mgr. Szajkó,
M. Chodúrová

Adresa: Reedukačné centrum Čerenčany
S. Kollára 51,
979 01 Rimavská Sobota

Dátum vydania: 8. november 2011
Náklad: 12 kusov

Pre potreby pracovníkov a detí RC Čerenčany

